

האשה שנחארמלה פרק שני כתובות

עין משפט
נור מצויה

כז.

7^N

207

וְשִׁיחָנָה לְמַדְתָּה טוֹמֶה דֵּסֶל הַמְּרִין כְּבָזָעָה
וְדַלְדַּלְתָּה נְכָפָת"ג (ז"ח, י"ט). סָלָק נְרָמָן וְלָגָן
וְכָלָמִים נְסָמָה בְּשִׂמְחָה מִתְּבָרְבָּרָה כְּדַם
מִתְּבָרְבָּרָה נְסָמָה: בְּבָבָיְלָנָה עֲלֵי
עֲלֵי חַבְרָה. לֹא פְּנָצָה כְּנָמָה לְסָלָמָן
כְּנָמָה דְּסָמָה מִזְמָרָה כְּלָלָה עַל מְלָאָה
עַל שְׁנָמָס גְּמָעָה מִלְּאָה דְּבָרָה לְסָלָמָן
הַתְּמִימָה מִיְּדָה הַלְּבָבָה כְּבָבָיְלָנָה עַל עַמְּנוּן
וְעַל טְהָרָה וְעַל מְחָמָה כְּבָבָיְלָנָה גַּם מְגַנְּיוֹ
לְתִמְרָה מִדְּמִינָה לְיָה נְגָמָה הַתְּמִימָה כְּיָה
עַל שְׁנָמָס גְּמָעָה מִלְּאָה וְמִרְמָמָה
לְיָה נְמָה וְזַיְן שְׁנָמָיסָוּתָו קָדוֹם
נְמִי כַּיְן דְּבָרָה כְּמַלְאָה כְּכָמָה
הַתְּמִימָה דִּי מְהֻרְבָּה נְמִי כְּלָמָן כְּנָמָה
עַל מְהֻמָּה מִתְּבָרְבָּרָה כְּמַלְאָה דְּבָרָה
וְכָלָמִים כְּנָמָה סְוִים וְאַלְיָהָה כְּלָמָן
עַל וּמְבָשָׂר כְּנָמָה הַתְּמִימָה וְאַלְיָהָה כְּלָמָן
וְכָלָמִים דִּיקָן קְנוּמָה לְפָנָס כָּרִי יוֹסֵי:
ג

א נטמאתי מהו מי אמרין מה

בأن בברכות של אורה נסdimת סמי קיל צל נזקעדי מעזין וומה סל נקמה: עדים טול ועל ידי ממן לא נטה דרכ עמוול נר מהרנה אין נחשה לא הוא הרין אפייל נחשה^ו ומיעשה שהיה כך היה איכא דארמי אמר רבא אף אנן גמי תניא יהוד רבי יוסי הכהן ורב זעירא בן הקצב על בת ישראל שהורנה באשקלון וויהקה בעני משפההה מערדים עללה שלא נסורה ושלא נטמאה ואמרו חכמים אם אתם מאמנים שהורנה האמיןו שלא מאמנים שלא נסורה ושלא נטמאה אל תאמינו שהורנה והא אשקלון דעתידי במון הוועט מעידין אורחה הא אין עדים מעידין אותה לא מאי לא לא שנא הורנה ולא שנא נחשה לא הורנה שאני איכא דרמי לה מירמא תנן עלידי מבון מוחרת לבעה וריבנווע העד רבוי וויט כי והוא אשקלון דעתידי מבון ווקתי טעמא רעדים מעידים אותה הא אין עדים מעידין אותה לא ומשני אמר רב שמואל בר רב יצחק לא קשיא באן שיד ישראלי תקיפה על עובי כוכבים באן שיד עובי כוכבים תקיפה על עצמן: על ידי נפשות אסורה וכו': אמר רבנן^ו נש גנבי ולוי אמר אבן אשtron של בן דונאי אמר חזקה וויא שגנמר דין להרינה ובוי יוחנן אמר יאעפ' של לא גנמר דין להרינה: מתני^ז עיר שכבשו "ברכום כל כתנות שנגמרו בתוכה פסולות יומם יש להן עדים אפייל עבר אפי" שפהה הר אילו נאמני ואין נאמן אדרם על ידי עצמוני: גמ' ורמיהו^ז כלשת שבאה לעיר בשעת שלום חכיות פרחות אסירות כתומות מותרות בשעת מלכמת אילו אילו מותרות לפי שאין פנאי למסך אמר רב מר ליבעול יש פנאי לניך אין פנאי רבי יצחק בר אלעזר משמיה רוחקה אמר באן ברכום של אותה מלכות באן ברכום

של מלכות אחרת של אותה מלכות נמי
אי אפשר ^(ט) דלא עריך חד מיניהם אמר
רב יהודה אמר שפואל כמשמעותו ראות
זו את זו אי אפשר דלא נימוא פורהא
לה למחאה שושילתא וכבלא וגוזא ואווא
כה רב יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
אן בכרכום של מלכות אחרת ולא קשיא
ה כל התני וממשן כנון רמהדר לה למתא
אמר רב אידי בר אכין אמר ר' יצחק בר
אתה מצלת על הכהנות בועל בעי רבינו
במווי מי אמרין כל חרدا וחרא יינוי הא או
מושוני ^(י) שבילין אחד טמא ואחד טהור והליך
חבירו והליך בשני ועשה טהרות רבינו יהודה
זה בפני עצמו טהרות שניים כאחת טמאות
טמאן ואמר רב ואיתימא ר' יוחנן ^(ז) בכת
זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בכנא
ויליה לבבנת אחת ומור ^(ט) מדמי ליה לבוה אחר
ונולחו בכת אחת דמי הבי השטא חטם ודאי
דאיטמי בעי רב אשוי אמרה לא נחבותאי

אמר רבי לוי: בגון דמהר אמר רבי אבא בר זבדא פליינר ברכות שלאותה מלכות לא היה ולא מידי ותדר קשא לשותישיתא וכבלבא גווחא ואווחא אשאן אמר יש שם מהובא רמותה אינה מוחיקת אלא אחריה ולטמא לא אמרין ומאי שנא אמר חד מון ועשה טורחות ובאי אמר אם נשאל זה בפני עצמו וכו' יוסי אומר בין לך ובין כי אחת דברי הכל טמאין בו אונן ישאל עליו ועל חבירו מר מהר והכא גמי כיוון דשרי להו איכא טומאה הכא מי יימר

מסורת הש"ס

(ג) מיזרין סה; וס' זין
 (ד) גדרות פ"ש מ"ב (ב' ע' ע' ע' ע' ע'
 מה' ד' (כברין קולין
 קריקט קריין) ס' ע' ע'
 ע' ז'
 (ו) טהרת פ"ש מ"ב מ"ב
 פחחים ז' ז' (מיזרין ז' ז'
 (ז) נטילת מים כריסטיאני
 ליל' מלך' (ל' ז' (ט' ז' ז' ז'
 קומ' פקחים ז' ז' ז' ז' ז' ז'

גלוון הש"ס

הגנות הב"ח

